

Studiul 2

7 – 13 ianuarie

Legământul lui Dumnezeu cu noi

DE CITIT

Matei 10:22;
Ioan 6:29;
Deuteronomul 28:1-14;
Proverbele 3:1-10;
Maleahi 3:7-11;
Matei 6:25-33.

DE MEMORAT

„¹ Dacă vei asculta de glasul Domnului Dumnezeului tău păzind și împlinind toate poruncile Lui pe care ți le dau astăzi, Domnul Dumnezeul tău îți va da întâietate asupra tuturor neamurilor de pe pământ. ² Iată toate binecuvântările care vor veni peste tine și de care vei avea parte, dacă vei asculta de glasul Domnului Dumnezeului tău” (Deuteronomul 28:1,2).

Sabat după-amiază

Chiar dacă pare incredibil, Dumnezeu face contracte (sau legăminte) cu noi. Majoritatea sunt bilaterale, ceea ce înseamnă că ambele părți (Dumnezeu și oamenii) au ceva de îndeplinit.

Un tip mai rar de legământ este cel unilateral. Câteva dintre legămintele lui Dumnezeu cu omenirea sunt unilaterale. De exemplu, indiferent de ceea ce facem sau nu facem, putem avea încredere că Dumnezeu ne va da soare și ploaie (vezi Matei 5:45). După potop, Dumnezeu a promis omenirii și „tuturor fiarelor de pe pământ” că, indiferent de acțiunile noastre, nu va mai fi un alt potop care să acopere întregul pământ (vezi Geneza 9:9-16). De asemenea, El a făgăduit că anotimpurile vor veni și vor trece indiferent de ceea ce vom face noi (Geneza 8:22).

În această săptămână vom studia câteva legăminte bilaterale extrem de importante între Dumnezeu și copiii Săi. Să ne rugăm ca, prin harul lui Dumnezeu, să ne achităm de partea care ne revine!

Duminică, 8 ianuarie

Legământul mântuirii

Moartea Domnului Isus la Calvar a făcut mântuirea posibilă pentru fiecare persoană care a trăit sau care va trăi vreodată. Spre deosebire de promisiunea succedării anotimpurilor, mântuirea nu este unilaterală – nu este acordată tuturor indiferent de ceea ce fac. Convingerea că toți oamenii vor fi mântuiți se numește „universalism”.

În schimb, Isus ne învață clar că, deși El a murit pentru toți oamenii, mulți merg pe calea cea largă, ce duce la distrugere și moarte veșnică (Matei 7:13,14).

Ce spun textele următoare despre cum primesc oamenii darul mântuirii în Isus?

1 Ioan 5:13 *V-am scris aceste lucruri ca să știți că voi care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu aveți viața veșnică.*

Matei 10:22 *Veți fi urâți de toți, din pricina Numelui Meu; dar cine va răbda până la sfârșit va fi mântuit.*

Ioan 6:29 *Isus le-a răspuns: „Lucrarea pe care o cere Dumnezeu este aceasta: să credeți în Acela pe care L-a trimis El.”*

2 Petru 1:10,11 ¹⁰ *De aceea, fraților, căutați cu atât mai mult să vă întăriți chemarea și alegerea voastră; căci, dacă faceți lucrul acesta, nu veți aluneca niciodată. ¹¹ În adevăr, în chipul acesta vi se va da din belșug intrare în Împărăția veșnică a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.*

Pavel a înțeles natura bilaterală a legământului mântuirii. Știind că avea să fie executat curând și în ciuda faptului că mulți dintre prieteni îl părăsiseră, Pavel i-a spus încrezător prietenului său Timotei că el și-a îndeplinit partea sa din înțelegere. „Căci eu sunt gata să fiu turnat ca o jertfă de băutură și clipa plecării mele este aproape. M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința. De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în «ziua aceea» Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui” (2 Timotei 4:6-8).

Pavel spune: „Sunt pregătit [pentru că] am dus o luptă bună, mi-am încheiat cursa, am ținut credința.” Pavel însă a afirmat dintotdeauna răspicat că mântuirea este doar prin credință, nu prin faptele Legii, așadar aici el nu își privește faptele sau realizările ca având cumva vreo contribuție la câștigarea de merite în fața lui Dumnezeu. „Cununa neprihănirii” care îl așteaptă este neprihănirea lui Isus, pe care Pavel, prin credință, a cerut-o în dreptul său și a ținut de ea până la sfârșitul vieții sale.

Chiar dacă salvarea este un dar nemeritat, care este diferența dintre cei care acceptă și cei care nu acceptă acest dar? Ce anume cere din partea noastră acceptarea acestui dar?

Luni, 9 ianuarie

A asculta cu adevărat

Cartea Deuteronomul este versiunea tipărită a mesajelor de despărțire ale lui Moise pentru a doua generație de israeliți (după 40 de ani de rătăcire în pustiu). Aceste mesaje au fost rostite pe câmpiile Moabului, chiar la est de

Ierihon. Deuteronomul a fost numită pe bună dreptate „Cartea aducerii-
aminte”. În această carte, Moise recapitulează dovezile de credincioșie ale
lui Dumnezeu față de Israel. El rememorează călătoriile de la muntele Sinai
la Cades Barnea, la intrarea în Țara Făgăduită, precum și răzvrătirea și cei
40 de ani de rătăcire în pustiu. El reafirmă Cele Zece Porunci și cerințele
legate de zecime și de casa vistieriei. Principala idee din Deuteronomul este
însă sfatul de a asculta de Dumnezeu și a primi binecuvântările Lui. Moise
Îl descrie pe Dumnezeu drept Cel care are capacitatea, și dorința, de a avea
grijă de poporul Său.

2 Citește Deuteronomul 28:1-14. Ce binecuvântări minunate le sunt promise israeliților? Dar ce trebuiau să facă aceștia pentru a le primi?

Deuteronomul 28:1-14 ¹*Dacă vei asculta de glasul Domnului Dum-
nezeului tău păzind și împlinind toate poruncile Lui pe care ți le dau
astăzi, Domnul Dumnezeuul tău îți va da întâietate asupra tuturor
neamurilor de pe pământ. ² Iată toate binecuvântările care vor veni
peste tine și de care vei avea parte, dacă vei asculta de glasul Domnului
Dumnezeului tău: ³ Vei fi binecuvântat în cetate și vei fi binecuvântat
la câmp. ⁴ Rodul pântecelui tău, rodul pământului tău, rodul turmel-
lor tale, fătul vacilor și oilor tale, toate acestea vor fi binecuvântate.
⁵ Coșnița și postava ta vor fi binecuvântate. ⁶ Vei fi binecuvântat la
venirea ta și vei fi binecuvântat la plecarea ta. ⁷ Domnul îți va da
biruință asupra vrăjmașilor tăi care se vor ridica împotriva ta; pe un
drum vor ieși împotriva ta, dar pe șapte drumuri vor fugi dinaintea ta.
⁸ Domnul va face ca binecuvântarea să fie cu tine în grânarele tale și în
toate lucrurile pe care vei pune mâna. Te va binecuvânta în țara pe care
ți-o dă Domnul Dumnezeuul tău. ⁹ Vei fi pentru Domnul un popor sfânt,
cum ți-a jurat El, dacă vei păzi poruncile Domnului Dumnezeuului tău
și vei umbla pe căile Lui. ¹⁰ Toate popoarele vor vedea că tu porți Nume-
le Domnului și se vor teme de tine. ¹¹ Domnul te va copleși cu bunătăți,
înmulțind rodul trupului tău, rodul turmelor tale și rodul pământului
tău, în țara pe care Domnul a jurat părinților tăi că ți-o va da. ¹² Dom-
nul îți va deschide comoara Lui cea bună, cerul, ca să trimită țării tale
ploaie la vreme și ca să binecuvânteze tot lucrul mâinilor tale: vei da cu
împrumut multor neamuri, dar tu nu vei lua cu împrumut. ¹³ Domnul
te va face să fii cap, nu coadă; întotdeauna vei fi sus, și niciodată nu vei
fi jos, dacă vei asculta de poruncile Domnului Dumnezeuului tău pe care
ți le dau astăzi, dacă le vei păzi și le vei împlini ¹⁴ și nu te vei abate nici
la dreapta, nici la stânga de la toate poruncile pe care vi le dau astăzi,
ca să vă duceți după alți dumnezei și să le slujiți.*

Moise își dorea ca oamenii să înțeleagă că Dumnezeu avea în vedere pentru ei binecuvântări minunate, chiar miracole. Cuvintele lui Moise: „Dacă vei asculta cu adevărat/cu atenție” (EDCR/NTR) îi avertizează că era în joc soarta lor veșnică. Ce manifestare puternică a realității libertății de alegere! Ei erau poporul Lui ales, beneficiar al multor binecuvântări și al unor mari făgăduințe, dar acestea nu erau necondiționate. Trebuiau să fie acceptate, primite și transpuse în practică.

Și nimic din ceea ce Dumnezeu le ceruse israeliților nu era prea greu de făcut. „Porunca aceasta pe care ți-o dau eu azi nu este mai presus de puterile tale, nici departe de tine. Nu este în cer, ca să zici: «Cine se va sui pentru noi în cer și să ne-o aducă, pentru ca s-o auzim și s-o împlinim?» Nu este nici dincolo de mare, ca să zici: «Cine va trece pentru noi dincolo de mare și să ne-o aducă, pentru ca s-o auzim și s-o împlinim?» Dimpotrivă, este foarte aproape de tine, în gura ta și în inima ta, ca s-o împlinești” (Deuteronomul 30:11-14).

Pe lângă binecuvântări, mai erau și avertizări cu privire la blestemele care aveau să vină peste ei dacă nu ascultau (Deuteronomul 28:15-68), adică acele consecințe pe care aveau să le aducă păcatul și răzvrătirea.

Ce înseamnă astăzi pentru tine să ascuți „cu adevărat/cu atenție” ceea ce Dumnezeu îți cere să faci?

Marți, 10 ianuarie

Cinstește pe Domnul!

Cartea Proverbele nu vorbește atât de mult despre bine și rău, cât despre înțelepciune și lipsa înțelepciunii. Cel care citește această carte va vedea avantajele înțelepciunii și capcanele nesăbuiței.

3 Citește Proverbele 3:1-10. Ce promisiuni minunate ne sunt făcute aici? Ce înseamnă „cele dintâi roade din tot venitul tău” (v. 9)?

Proverbele 3:1-10 ¹ Fiule, nu uita învățăturile mele și păstrează în inima ta sfaturile mele! ² Căci ele îți vor lungi zilele și anii vieții tale și-ți vor aduce multă pace. ³ Să nu te părăsească bunătatea și credincioșia: leagă-ți-le la gât, scrie-le pe tăblița inimii tale. ⁴ Și astfel vei căpăta trecere și minte sănătoasă, înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor. ⁵ Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta! ⁶ Recunoaște-L în toate căile tale, și El îți va netezi cărările. ⁷ Nu te socoti singur înțelept; teme-te de Domnul și abate-te de la rău! ⁸ Aceasta va aduce sănătate trupului tău și răcorire oaselor tale. ⁹ Cinstește pe Domnul cu averile tale și cu cele dintâi roade din tot venitul tău: ¹⁰ căci atunci grânarele îți vor fi pline de belșug, și teascurile tale vor geme de must.

Dumnezeu ne cere să Îl punem pe El pe primul loc în administrarea bunurilor noastre ca o recunoaștere a calității Sale de proprietar al tuturor lucrurilor și ca o demonstrație a credinței noastre că El va avea grijă de noi. Ba, mai mult, El spune că, atunci când Îl punem pe primul loc, El va binecuvânta partea rămasă. A-L pune pe primul loc este un act de credință, o manifestare a încrederii cu toată inima în Domnul și a faptului că nu ne bazăm pe propria înțelegere (foarte important, pentru că adeseori apar situații pe care nu le înțelegem și cărora nu le găsim sensul).

Nimic însă nu ar trebui să ne stimuleze mai mult să ne încredem în Dumnezeu și în dragostea Lui decât jertfa Domnului Isus. Când conștientizăm ce a primit fiecare dintre noi prin Isus, nu doar în calitatea Lui de Creator (Ioan 1:1-4) și Susținător al nostru (Evrei 1:3), ci și de Răscumpărător al nostru, să-I înapoiem primele roade din tot ce avem este, într-adevăr, cel mai nesemnificativ lucru de făcut.

„Dumnezeu nu numai că declară că zecimea Îi aparține, ci ne și spune cum să o punem deoparte pentru El: «Cinstește pe Domnul cu averile tale și cu cele dintâi roade din tot venitul tău» (Proverbele 3:9). Aici nu ni se spune că trebuie să cheltuim banii pentru noi înșine și să Îi aducem lui Dumnezeu ce mai rămâne, chiar dacă s-ar dovedi a fi o zecime corectă. Partea lui Dumnezeu să fie pusă prima deoparte” (Ellen G. White, Sfaturi pentru administrarea creștină a vieții, p. 81).

Dumnezeu spune că, dacă Îl punem pe El pe primul loc, „grânarele [ne] vor fi pline cu belșug”. Totuși lucrul acesta nu se va întâmpla ca prin minune; adică nu ne vom trezi într-o zi și ne vom găsi hambarele și teascurile pline peste noapte. În schimb, Biblia este plină de principii privind buna gospodărire, plănuirea atentă și responsabilitatea financiară, credincioșia față de ceea ce Dumnezeu ne cheamă să îndeplinim fiind responsabilitatea noastră cea mai importantă.

Cum învățăm să ne încredem în Dumnezeu și în promisiunile Sale în plină criză financiară, când, deși căutăm să fim credincioși, profitul nu e suficient?

Miercuri, 11 ianuarie

Contractul zecimii

Există o legătură spirituală strânsă între practica zecimii și relația noastră cu Dumnezeu. Israelii prosperau atunci când ascultau de Dumnezeu și erau credincioși în darea zecimii. În schimb, când nu ascultau și nu erau corecți cu zecimea, treceau prin greutăți. Păreau să urmeze un ciclu al ascultării și prosperității, urmat de neascultare și probleme. În timpul unei astfel de perioade de neascultare, Dumnezeu, prin profetul Maleahi, a propus un contract bilateral cu poporul Său.

Citește Maleahi 3:7-11. Care sunt făgăduințele și obligațiile din aceste versete?

Maleahi 3:7-11 ⁷ Din vremea părinților voștri voi v-ați abătut de la poruncile Mele și nu le-ați păzit. Întoarceți-vă la Mine, și Mă voi întoarce și Eu la voi, zice Domnul oștirilor. Dar voi întrebați: „În ce trebuie să ne întoarcem?” ⁸ Se cade să înșele un om pe Dumnezeu cum Mă înșelați voi? Dar voi întrebați: „Cu ce Te-am înșelat?” Cu zeciuielile și darurile de mâncare. ⁹ Sunteți blestemați câtă vreme căutați să Mă înșelați, tot poporul în întregime! ¹⁰ Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuielile, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgăzurile cerurilor și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare. ¹¹ Și voi muștra pentru voi pe cel ce mănâncă (lăcusta), și nu vă va nimici roadele pământului, și vița nu va fi neroditoare în câmpiile voastre, zice Domnul oștirilor.

Dumnezeu le-a promis că, dacă ei aveau să se întoarcă la El, și El avea să Se întoarcă la ei. Când L-au întrebat ce vrea să spună prin întoarcerea la El, le-a spus în mod explicit: „Nu Mă mai înșelați cu zecimile și darurile!” Înșelăciunea comisă de ei era motivul pentru care erau blestemați. Iată soluția lui Dumnezeu la problema blestemului: „Aduceți însă toate zeciuielile în vistierie” (Maleahi 3:10, NTR) și, dacă veți face lucrul acesta, „veți vedea dacă nu voi deschide pentru voi stăvilarele cerului și dacă nu voi turna peste voi binecuvântare până nu veți mai avea loc unde s-o țineți”. Dacă nu mai avem loc unde să o ținem, înseamnă că avem un surplus, din care putem să îi ajutăm pe alții și putem contribui la avansarea cauzei lui Dumnezeu.

„[Dumnezeu] vă dă binecuvântările Lui, iar în schimb vă cere să Îi aduceți zecimile și darurile voastre. Nimeni nu va îndrăzni să spună că nu a avut cum să înțeleagă acest aspect. Planul lui Dumnezeu referitor la zecimi și la daruri este clar stabilit în capitolul 3 din Maleahi. Dumnezeu Își cheamă agenții umani să fie fideli contractului încheiat de El cu ei” (Ibidem, p. 75).

O fază pozitivă a ciclului ascultare-neascultare este consemnată în timpul domniei lui Ezechia în Iuda. A avut loc o adevărată redeșteptare și poporul a început să returneze cu fidelitate zecimile și darurile la vistieria templului. Atâtea daruri au fost aduse încât s-au adunat grămezi în templu. În 2 Cronici 31:5 se spune că poporul a dat „din belșug cele dintâi roade de grâu, de must, de untdelemn, de miere și din toate roadele de pe câmp; au adus din belșug și zeciuiala din toate”.

Ce spune zecimea adusă de tine și familia ta (sau lipsa acesteia) despre spiritualitatea și relația ta cu Dumnezeu?

Joi, 12 ianuarie

„Căutați mai întâi...”

Se spunea despre Isus că „oamenii de rând îl ascultau cu plăcere” (Marcu 12:37, BTF). Majoritatea celor din mulțimile care Îl urmau și Îl ascultau pe Isus făceau parte din această pătură socială, a oamenilor de rând. Ei au fost cei hrăniți pe coasta dealului și cei care au auzit Predica de pe Munte. Isus le-a spus, în esență: „Știu că vă faceți griji cu privire la cum vă veți întreține familiile. Vă preocupă mâncarea și băutura de care aveți nevoie zilnic și îmbrăcămintea de care aveți nevoie ca să vă încălziți și să vă protejați. Dar iată ce vă propun Eu...”

5 Citește Matei 6:25-33. Ce se promite aici și ce trebuiau să facă oamenii pentru a primi respectivele lucruri?

Matei 6:25-33 ²⁵ De aceea vă spun: nu vă îngrijorați de viața voastră, gândindu-vă ce veți mânca sau ce veți bea; nici de trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veți îmbrăca. Oare nu este viața mai mult decât hrana, și trupul mai mult decât îmbrăcămintea? ²⁶ Uitați-vă la păsările cerului: ele nici nu seamănă, nici nu secără și nici nu strâng nimic în grânare; și totuși Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai de preț decât ele? ²⁷ Și apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge măcar un cot la înălțimea lui? ²⁸ Și de ce vă îngrijorați de îmbrăcămintea? Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii de pe câmp: ei nici nu torc, nici nu țes; ²⁹ totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei. ³⁰ Așa că, dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi este, dar mâine va fi aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor? ³¹ Nu vă îngrijorați, dar, zicând: „Ce vom mânca?” sau: „Ce vom bea?” sau: „Cu ce ne vom îmbrăca?” ³² Fiindcă toate aceste lucruri Neamurile le caută. Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți trebuință de ele. ³³ Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.

Multe dintre promisiunile lui Dumnezeu conțin elemente caracteristice unui legământ bilateral; adică, pentru a primi binecuvântarea, trebuie să ne facem și noi partea.

6 Citește Isaia 26:3 în diferite traduceri și versiuni ale Bibliei (poți folosi aplicația sau site-ul MyBible sau YouVersion). Ce ni se cere să facem pentru a avea pacea lui Dumnezeu?

Isaia 26:3 Celui cu inima tare, Tu-i cheazășuiеști pacea; da, pacea, căci se încrede în Tine.

7 Ce va face Isus, dacă ne mărturisim păcatele? 1 Ioan 1:9

1 Ioan 1:9 Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire.

8 Care sunt condițiile propunerii lui Dumnezeu din 2 Cronici 7:14 și apoi care sunt rezultatele?

2 Cronici 7:14 dacă poporul Meu, peste care este chemat Numele Meu se va smeri, se va ruga și va căuta fața Mea, și se va abate de la căile lui rele – îl voi asculta din ceruri, îi voi ierta păcatul și-i voi tămădui țara.

Aceste versete și multe altele amintesc un fapt important, și anume că, deși Dumnezeu este suveran, deși Dumnezeu este Creatorul și Susținătorul nostru și deși mântuirea este un dar al harului și un dar nemeritat, tot avem o parte de jucat în marea luptă de pe pământ. Folosind darul sfânt al liberului-arbitru, al libertății de alegere, putem să urmărim îndemnul Duhului Sfânt și să îndeplinim ceea ce Dumnezeu ne cheamă să facem. Deși Dumnezeu ne oferă binecuvântări și viața, putem alege blestemele și moartea, în schimb. Nu este de mirare că Dumnezeu spune: „Alege viața, ca să trăiești, tu și sămânța ta” (Deuteronomul 30:19).

Vineri, 13 ianuarie

Studiu suplimentar

„Ori de câte ori [...] au împlinit de bunăvoie și cu inima voioasă planul Său în ce privește dăruirea sistematică [zecimea] și aducerea de daruri și jertfe, cei din poporul lui Dumnezeu au văzut împlinirea neclintitei promisiuni că prosperitatea le va însoți toate eforturile exact în măsura în care se supuneau cerințelor Sale. Când conștientizau cerințele lui Dumnezeu și se conformau condițiilor Sale, onorându-L cu averile lor, hambarele lor erau umplute cu îmbelșugare. Când însă Îl jefuiau pe Dumnezeu în zecimi și daruri, erau făcuți să-și dea seama că Îl jefuiau nu numai pe El, ci se jefuiau și pe ei înșiși, deoarece El Își limita binecuvântările față de ei într-o măsură egală cu cea în care ei Își limitau darurile față de El” (Ellen G. White, *Mărturii pentru biserică*, vol. 3, p. 395).

Biblia afirmă foarte clar că suntem mântuiți numai prin credință, un dar al harului lui Dumnezeu. Ascultarea noastră de poruncile lui Dumnezeu este un răspuns la harul lui Dumnezeu, dar nu obține harul lui Dumnezeu (dacă l-ar obține, nu ar mai fi har; vezi Romani 4:1-4).

Uitându-ne la legământul bilateral al lui Dumnezeu cu noi, putem vedea atât binecuvântările, cât și responsabilitățile noastre. Prin răspunsurile noastre la ceea ce ne oferă Dumnezeu, ne stabilim relația cu El și, în mare parte, ne determinăm viitorul. Ascultarea este semnul uceniciei. În loc să ne elibereze de ascultare, credința ne face părtași la harul lui Hristos, care ne face în stare de ascultarea pe care o cere Dumnezeu de la noi.

Biblia: 1 Cronici 15 – 21

1. Cine erau îmbrăcați cu mantale de in subțire la ceremonia de transportare a chivotului?
2. Cine a mers din „cort în cort și din locaș în locaș”?
3. Ce legătură este între fratele lui Goliat și Rafa?
4. Ce opțiuni de pedepse i-a dat Dumnezeu lui David pentru numărarea poporului?

Ellen G. White: cartea [Rugăciunea](#), capitolul 13 ([Ilie](#))

5. Ce rezultat are obiceiul de a-i lăuda pe oameni?

Studiul audio